

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

23. november 2016*

»Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — miljø — Århuskonventionen — forordning (EF) nr. 1367/2006 — artikel 6, stk. 1 — risiko for at skade en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser — begrebet »oplysninger, der vedrører emissioner til miljøet« — dokumenter vedrørende proceduren for godkendelse af et aktivstof i plantebeskyttelsesmidler — aktivstoffet glyphosat«

I sag C-673/13 P,

angående en appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 17. december 2013,

Europa-Kommissionen ved B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver og L. Pignataro-Nolin, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

støttet af:

American Chemistry Council Inc. (ACC),

CropLife America Inc.,

National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM), Washington (De Forenede Stater), ved avocat M. Abenham, advokat K. Nordlander og solicitor P. Harrison,

CropLife International AISBL (CLI), Bruxelles (Belgien), ved barrister D. Abrahams, avocats R. Cana og E. Mullier samt dikigoros A. Patsa,

European Chemical Industry Council (Cefic),

European Crop Protection Association (ECPA), Bruxelles, ved avocats I. Antypas og D. Waelbroeck samt solicitor D. Slater,

European Crop Care Association (ECCA), Bruxelles, ved dikigoros S. Pappas,

Forbundsrepublikken Tyskland ved T. Henze og A. Lippstreu, som befuldmægtigede,

intervenienter i appelsagen,

de øvrige parter i appelsagen:

* Processprog : engelsk.

Stichting Greenpeace Nederland, Amsterdam (Nederlandene),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bruxelles, ved advokaten B. Kloostra og A. van den Biesen,

sagsøgere i første instans,

støttet af:

Kongeriget Sverige ved E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz og N. Otte Widgren, som befuldmægtigede,

intervenient i appelsagen,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.L. da Cruz Vilaça, Domstolens vicepræsident, A. Tizzano (refererende dommer), og dommerne M. Berger, E. Levits og F. Biltgen,

generaladvokat: J. Kokott

justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 4. februar 2016,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 7. april 2016,

afsagt følgende

Dom

- 1 Europa-Kommissionen har ved sin appel nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt den 8. oktober 2013 af Den Europæiske Unions Ret, Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen (T-545/11, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2013:523), hvorved Retten delvist annullerede Kommissionens afgørelse af 10. august 2011 om afslag på aktindsigt i bind 4 i udkastet til vurderingsrapport, udfærdiget af Forbundsrepublikken Tyskland som rapporterende medlemsstat, om aktivstoffet glyphosat i medfør af Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT 1991, L 230, s. 1, herefter »den omtvistede afgørelse«).

Retsforskrifter

Århuskonventionen

- 2 Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 (EUT 2005, L 124, s. 1) (herefter »Århuskonventionen«), bestemmer i artikel 4 med overskriften »Adgang til miljøoplysninger«:

»1. Hver part sikrer, med forbehold af efterfølgende stykker i denne artikel, at offentlige myndigheder, når de anmodes om miljøoplysninger, gør offentligheden bekendt med sådanne oplysninger inden for rammerne af national lovgivning [...]

[...]

4. En anmodning om adgang til miljøoplysninger kan afslås, hvis offentliggørelse vil kunne have en ugunstig indvirkning på:

[...]

- d) den fortrolige karakter af forretnings- og fabriks hemmeligheder, hvis en sådan fortrolighed er retligt beskyttet med henblik på at beskytte en legitim økonomisk interesse; inden for disse rammer skal oplysninger om emissioner, der er relevante for beskyttelsen af miljøet, gøres tilgængelige

[...]

De ovenfor nævnte grunde til afslag på anmodning om oplysninger skal fortolkes restriktivt under hensyntagen til den offentlige interesse i at oplysningerne offentliggøres, og under hensyntagen til om oplysningerne vedrører emissioner til miljøet.

[...]«

EU-retten

Lovgivningen vedrørende aktindsigt

- 3 Fjerde betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) anfører:

»Formålet med nærværende forordning er at give retten til aktindsigt størst mulig virkning [...].«

- 4 Forordningens artikel 4, stk. 2, bestemmer:

»Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af:

— en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder

[...]

medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet.«

- 5 2. og 15. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13) lyder således:

»(2) Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram [...] understreger, at det er vigtigt at give offentligheden tilstrækkelige miljøoplysninger og reelle muligheder for at deltage i beslutningsprocessen på miljøområdet for derved at fremme ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen og bidrage til offentlighedens bevidsthed om og støtte til de afgørelser, der træffes. [...]

[...]

(15) Undtagelserne i forordning [nr. 1049/2001] bør med forbehold af mere specifikke bestemmelser i nærværende forordning finde anvendelse på anmodninger om miljøoplysninger. Grundene til afslag for så vidt angår adgang til miljøoplysninger bør fortolkes restriktivt, idet der tages hensyn til den offentlige interesse, der tilgodeses ved oplysningernes offentliggørelse, og til, hvorvidt de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet. [...]

- 6 Denne forordnings artikel 1, stk. 1, bestemmer:

»Denne forordning har til formål at bidrage til opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til [Århuskonventionen], idet den fastsætter regler for, hvordan Århuskonventionens bestemmelser skal anvendes på fællesskabsinstitutioner og -organer, navnlig ved:

[...]

b) at sikre, at miljøoplysninger gradvis stilles til rådighed for og formidles til offentligheden med henblik på at sikre, at miljøoplysninger i videst muligt omfang systematisk stilles til rådighed for og formidles til offentligheden; med henblik herpå skal navnlig anvendelsen af computertelekommunikation og/eller elektronisk teknologi, når en sådan er til rådighed, fremmes

[...]«

- 7 Den nævnte forordnings artikel 2, stk. 1, fastsætter:

»I denne forordning forstås ved:

[...]

d) »miljøoplysninger«: alle oplysninger i skriftlig form, i billed- eller lydform eller i elektronisk eller en hvilken som helst anden fysisk form om:

- i) tilstanden i miljøelementer som f.eks. luft og atmosfære, vand, jord, landskaber og naturområder, herunder vådområder, kyst- og havområder, biologisk mangfoldighed og dennes enkelte bestanddele, herunder genetisk modificerede organismer, og vekselvirkningen mellem disse elementer
- ii) faktorer som f.eks. stoffer, energi, støj, stråling eller affald, herunder radioaktivt affald, emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet, der påvirker eller vil kunne påvirke de i nr. i) nævnte miljøelementer

[...]«

- 8 Samme forordnings artikel 3 har følgende ordlyd:

»Forordning [nr. 1049/2001] finder anvendelse på enhver anmodning fremsat af en informationssøgende om adgang til miljøoplysninger, der er i fællesskabsinstitutioners eller -organers besiddelse [...].«

- 9 Artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 fastsætter:

»For så vidt angår artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning [nr. 1049/2001] anses der [...] at foreligge en tungtvejende offentlig interesse i oplysningernes offentliggørelse, når de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet. [...].«

Lovgivningen med hensyn til markedsføringsgodkendelse af plantebeskyttelsesmidler og om optagelse af aktivstoffer

- 10 Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414 (EFT 1992, L 366, s. 10), fastsætter nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det flerårige arbejdsprogram for gradvis undersøgelse af de aktivstoffer, der var på markedet, to år efter meddelelsen af direktiv 91/414. Det følger af bilag I til denne forordning, at glyphosat var omfattet af første fase af arbejdsprogrammet. Det påhvilede den rapporterende medlemsstat at udarbejde en rapport i overensstemmelse med den nævnte forordnings artikel 7, stk. 1.
- 11 I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 933/94 af 27. april 1994 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 3600/92 for så vidt angår aktive stoffer i plantebeskyttelsesmidler og udpegning af rapporterende medlemsstater (EFT 1994, L 107, s. 8) blev Forbundsrepublikken Tyskland udpeget til rapporterende medlemsstat med hensyn til glyphosat.
- 12 Endelig, i henhold til artikel 1 i og bilag I til Kommissionens direktiv 2001/99/EF af 20. november 2001 om ændring af bilag I til Rådets direktiv 91/414 med henblik på optagelse af glyphosat og thifensulfuron-methyl som aktive stoffer (EFT 2001, L 304, s. 14), er glyphosat blevet føjet til bilag I til direktiv 91/414 med udløbsdato for optagelse den 30. juni 2012. Efterfølgende har Kommissionens direktiv 2010/77/EU af 10. november 2010 om ændring af direktiv 91/414 for så vidt angår udløbsdatoerne for optagelse af visse aktivstoffer i bilag I (EUT 2010, L 293, s. 48) forlænget optagelsen af glyphosat i bilaget indtil den 31. december 2015.

Bestemmelser vedrørende industrielle emissioner

- 13 Artikel 2, nr. 3) og 5) i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT 1996, L 257 s. 26) bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

[...]

- 3) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor der gennemføres én eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag I, og enhver anden hermed direkte forbundet aktivitet, der teknisk er knyttet til de aktiviteter, der udføres på denne lokalitet, og som kan have indvirkning på emissioner og forurening

[...]

- 5) »emission«: direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på et anlæg

[...]«

- 14 Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT 2010, L 334, s. 17) har følgende ordlyd:

»Dette direktiv fastsætter regler om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra industrielle aktiviteter. [...]«

- 15 Direktivets artikel 3, nr. 3) og 4), bestemmer:

»I dette direktiv gælder følgende definitioner:

[...]

- 3) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, inden for hvilken der gennemføres én eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag I eller i bilag VII, del 1, og enhver anden hermed direkte forbundet aktivitet, der udføres på samme anlægsområde, er teknisk knyttet til de i de nævnte bilag opførte aktiviteter og kan påvirke emissionerne og forureningen
- 4) »emission«: direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på anlægget

[...]«

Twistens baggrund:

- 16 Den 20. december 2010 anmodede Stichting Greenpeace Nederland (herefter »Greenpeace Nederland«) og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) på grundlag af såvel forordning nr. 1049/2001 som forordning nr. 1367/2006 om aktindsigt i flere dokumenter vedrørende den første markedsføringsgodkendelse af aktivstoffet glyphosat, der blev udstedt under anvendelse af direktiv 91/414.

- 17 De begærede dokumenter var følgende:

- en kopi af udkastet til vurderingsrapporten udfærdiget af den rapporterende medlemsstat, dvs. Forbundsrepublikken Tyskland, forud for den første optagelse af glyphosat i bilag I til direktiv 91/414 (herefter »rapportudkastet«)
- en fuldstændig liste over alle de test, der blev fremlagt af ansøgerne om optagelse af glyphosat i bilag I til direktiv 91/414, hvilken optagelse blev vedtaget ved direktiv 2001/99
- hele den fuldstændige og originale dokumentation for de test, der i 2001 blev fremlagt af ansøgerne om optagelse af glyphosat i bilag I til direktiv 91/414, i det omfang den vedrører test for toksicitet på lang sigt, mutagenicitet, carcinogenicitet og neurotoksicitet samt reproduktionsundersøgelserne.

- 18 Efter at have anmodet om de tyske myndigheders forudgående samtykke i henhold til forordning nr. 1049/2001 gav Kommissionens generalsekretær ved skrivelse af 6. maj 2011 aktindsigt i rapportudkastet med undtagelse af bind 4 (herefter »det omtvistede dokument«), hvis offentliggørelse

blev afslået af nævnte myndigheder. I sidstnævnte henseende forklarede generalsekretæren, at høringen af de tyske myndigheder stadig pågik, og at en afgørelse ville blive truffet på et senere tidspunkt.

- 19 Ved den omtvistede afgørelse gav Kommissionens generalsekretær endeligt afslag på aktindsigt i det omtvistede dokument på baggrund af et afslag fra Forbundsrepublikken Tyskland.
- 20 Til støtte for denne afgørelse har Kommissionens generalsekretær gjort gældende, at den pågældende medlemsstat modsatte sig udbredelsen af dokumentet på grundlag af artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001 med den begrundelse, at det nævnte dokument indeholdt fortrolige oplysninger om ansøgerne om glyphosats optagelse i bilag I til direktiv 91/414's intellektuelle ejendomsrettigheder, dvs. den detaljerede kemiske sammensætning af det aktivstof, der er fremstillet af hver af dem, detaljerede oplysninger om fremstillingsprocessen af stoffet, oplysninger om urenheder, om det færdige produkts sammensætning og oplysninger om kontraktforholdene mellem de forskellige ansøgere.
- 21 Efter at have konstateret, at der ifølge de tyske myndigheder ikke forelå nogen tungtvejende offentlig interesse som fastsat i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, der kunne begrunde udbredelsen af det omtvistede dokument, undersøgte Kommissionen, om en sådan offentlig interesse kunne påberåbes på baggrund af forordning nr. 1367/2006. I denne forbindelse anførte den for det første, at artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006, hvorefter der anses at foreligge en tungtvejende offentlig interesse i oplysningernes offentliggørelse, når de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet, ikke fandt anvendelse på det omtvistede dokument, fordi det ikke indeholdt sådanne oplysninger.
- 22 For det andet understregede Kommissionens generalsekretær, at de omhandlede oplysninger vedrørte den fremstillingsproces for glyphosat, der blev anvendt af ansøgerne om optagelse af dette stof i bilag I til direktiv 91/414. I forbindelse med den afvejning af de foreliggende interesser, der skulle foretages, mente Generalsekretæren imidlertid, at nødvendigheden af at beskytte de nævnte ansøgers intellektuelle ejendomsrettigheder overgik den offentlige interesse i udbredelsen af oplysningerne. Udbredelsen ville i det foreliggende tilfælde nemlig gøre det muligt for konkurrerende virksomheder at kopiere fremstillingsprocesserne fra ansøgerne om optagelse af glyphosat, hvilket ville have medført væsentlige tab for disse sidstnævnte i strid med deres forretningsmæssige interesser og deres intellektuelle ejendomsrettigheder. Til gengæld var der allerede blevet taget hensyn til den offentlige interesse i udbredelsen af oplysningerne, idet glyphosatemissionernes mulige virkninger fremgår af andre dele af rapportudkastet, der er offentligt tilgængelige, navnlig hvad angår de relevante urenheder og metabolitter. Hvad angår oplysningerne vedrørende de irrelevante urenheder, der er anført i det omtvistede dokument, omhandler de forhold, der ikke udgør risici for sundheden eller miljøet, men som vil føre til en afsløring af fremstillingsprocesserne for hvert produkt.
- 23 Ifølge Kommissionens generalsekretær fremgik det derudover af den procedure, der var anvendt i forbindelse med optagelsen af glyphosat i bilag I til direktiv 91/414, at der var blevet taget hensyn til de i henhold til forordning nr. 1367/2006 fastsatte krav angående oplysningerne om dette stofs indvirkninger på miljøets offentlige tilgængelighed. På denne baggrund måtte beskyttelsen af producenternes interesser gå forud.
- 24 Kommissionens generalsekretær konkluderede derfor, at der ikke var bevis for, at der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse til fordel for udbredelsen.

Den appellerede dom

- 25 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 14. oktober 2011 anlagde Greenpeace Nederland og PAN Europe et annullationssøgsmål til prøvelse af den omtvistede afgørelse. De fremførte tre anbringender til støtte for søgsmålet.

- 26 Med det første anbringende gjorde de gældende, at forordning nr. 1049/2001 ikke gav en medlemsstat ret til at nedlægge veto, og at Kommissionen kunne beslutte ikke at følge dennes holdning for så vidt angår anvendelsen af en undtagelse i den nævnte forordnings artikel 4, stk. 2. Med det andet anbringende gjorde de gældende, at den undtagelse til retten til aktindsigt, der har til formål at beskytte en bestemt fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, i den nævnte forordnings artikel 4, stk. 2, første led, i det foreliggende tilfælde burde forkastes. Ifølge Greenpeace Nederland og PAN Europe forelå der nemlig en tungtvejende offentlig interesse, som kunne begrunde udbredelsen af de begærede oplysninger, eftersom disse vedrørte emissioner til miljøet som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006. Endelig gjorde Greenpeace Nederland og PAN Europe med det tredje anbringende gældende, at den omtvistede afgørelse ikke var i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 og Århuskonventionens artikel 4, eftersom Kommissionen ikke havde foretaget en vurdering af den faktiske risiko for at skade de påberåbte forretningsmæssige interesser.
- 27 Retten tog det andet anbringende til følge og annullerede – uden at tage stilling til de to andre anbringender – den omtvistede afgørelse, for så vidt som denne giver afslag på aktindsigt i de dele af det omtvistede dokument, som indeholder oplysninger, der vedrører emissioner til miljøet – dvs. for det første oplysningerne vedrørende identiteten og mængden af alle urenhederne i aktivstoffet, der er anmeldt af hver af operatørerne, for det andet oplysningerne vedrørende urenhederne i de forskellige batcher og minimums-, middel- og maksimumsmængden af hver af disse urenheder og for det tredje oplysningerne om sammensætningen af de plantebeskyttelsesmidler, der er udviklet af de forskellige berørte operatører (herefter »de omtvistede oplysninger«).

Retsforhandlingerne for Domstolen og parternes påstande

- 28 Ved afgørelse truffet af Domstolens præsident den 29. april 2014 har Forbundsrepublikken Tyskland fået tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande.
- 29 Ved kendelser afsagt af Domstolens præsident den 3. marts 2015 har American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc. (herefter »CropLife«), CropLife International AISBL (CLI), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Care Association (ECCA), European Crop Protection Association (ECPA) og National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM, herefter »NAM USA«) ligeledes fået tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande.
- 30 Ved afgørelse truffet af Domstolens præsident den 26. juni 2015 fik Kongeriget Sverige tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Greenpeace Nederland og PAN Europes påstande.
- 31 Kommissionen samt ACC, CropLife, CLI, Cefic, ECCA, ECPA, NAM USA og Forbundsrepublikken Tyskland har nedlagt følgende påstande for Domstolen:
- Den appellerede dom ophæves.
 - Domstolen træffer i overensstemmelse artikel 61 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol selv endelig afgørelse vedrørende det første og det tredje anbringende, der blev fremført i første instans, eller sagen hjemvises til Retten, således at den kan træffe afgørelse vedrørende de nævnte anbringender.
 - Greenpeace Nederland og PAN Europe tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 32 Greenpeace Nederland og PAN Europe har nedlagt påstand om, at Kommissionens appel forkastes, og at denne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- 33 Kongeriget Sverige har nedlagt påstand om, at Kommissionens appel forkastes.

Appellen

- 34 Kommissionen har til støtte for sin appel fremført et enkelt anbringende om Rettens fejlagtige fortolkning af begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006.
- 35 Med dette anbringendes første led har Kommissionen gjort gældende, at Retten begik en fejl ved ikke at tage hensyn til behovet for at sikre den »interne« sammenhæng i forordning nr. 1049/2001.
- 36 Med det nævnte anbringendes andet led har Kommissionen subsidiært anført, at Retten med hensyn til fortolkningen og anvendelsen af de undtagelser fra retten til aktindsigt, der er fastlagt i forordning nr. 1049/2001 og nr. 1367/2006, ikke har taget behørigt hensyn til den oplysningsordning, der er særligt etableret med den sektorspecifikke lovgivning, der gælder for plantebeskyttelsesmidler.
- 37 Med samme anbringendes tredje led har Kommissionen ligeledes subsidiært gjort gældende, at Retten begik en retligt fejl derved, at den i den appellerede doms præmis 44 og 45 ikke tog hensyn til behovet for at anlægge en fortolkning af artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006, der i videst muligt omfang er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – bl.a. dennes artikel 16 og 17 – og med aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der udgør bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), undertegnet i Marrakesh den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994) (EFT 1994, L 336, s. 1).

Om det eneste appelanbringendes første led

Parternes argumenter

- 38 Med det eneste appelanbringendes første led har Kommissionen gjort gældende, at Retten begik en fejl ved ikke at tage hensyn til behovet for at sikre den »interne« sammenhæng i forordning nr. 1049/2001, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 og Århuskonventionens artikel 4, stk. 4.
- 39 Efter at Kommissionen bemærkede, at artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 skaber en uafkræftelig formodning til fordel for offentliggørelsen af oplysninger, der henhører under begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet«, har den i det væsentlige gjort gældende, at dette begreb skal fortolkes indskrænkende med henblik på ikke at tømme de interesser, der er omhandlet i artikel 339 TEUF og artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001, for enhver retsvirkning.
- 40 Under alle omstændigheder mener Kommissionen i det væsentlige, at de pågældende oplysninger for at henhøre under det nævnte begreb skal opfylde to kumulative betingelser – dvs. for det første vedrøre emissioner fra anlæg såsom fabrikker og kraftværker og for det andet omhandle faktiske emissioner til miljøet.
- 41 Hvad angår den første af disse betingelser, som CLI, Cefic, ECPA og Forbundsrepublikken Tyskland ligeledes har påberåbt sig, følger den af de vejledende retningslinjer for anvendelsen af Århuskonventionen. Med henblik på at definere begrebet »emission« henviste den første udgave af disse retningslinjer nemlig til direktiv 96/61. Imidlertid definerede dette direktivs artikel 2, nr. 5), begrebet »emission« som direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser,

varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på et anlæg, imens samme direktivs artikel 2, nr. 3), definerede begrebet »anlæg« som en stationær enhed, hvor der bl.a. gennemføres en eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i direktivets bilag I. Tilsvarende blev den anden udgave af de vejledende retningslinjer for anvendelsen af Århuskonventionen affattet med samme ordlyd og henviste til direktiv 2010/75, der erstattede direktiv 96/61, samtidig med at den fastsatte de samme definitioner af begreberne »emission« og »anlæg«. Heraf fulgte, at begrebet »emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 burde fortolkes som værende begrænset til de emissioner, der er omfattet af direktiv 96/61 og 2010/75.

- 42 I denne forbindelse har Forbundsrepublikken Tyskland, CLI, Cefic og ECPA tilføjet, at denne fortolkning bekræftes af artikel 2, stk. 1, litra d), i forordning nr. 1367/2006 selv, hvori der sondres mellem emissioner og andre udledninger og udslip. Imidlertid ville Rettens fortolkning medføre en afskaffelse af denne sondring og indebære, at alle miljøoplysninger menes at vedrøre emissioner til miljøet.
- 43 For så vidt angår den anden betingelse, som CLI og Cefic også har påberåbt sig, mener Kommissionen, at den ikke er opfyldt i den foreliggende sag. Det omtvistede dokument indeholder ikke oplysninger om arten og mængden af de emissioner, der rent faktisk blev udledt i miljøet, eftersom disse emissioner varierer i forhold til, hvor store mængder af produktet, der reelt anvendes af landmændene, og alt efter, om plantebeskyttelsesmidlerne indeholder præcis de samme stoffer som dem, der er blevet undersøgt i vurderingsrapportudkastet.
- 44 I øvrigt har Kommissionen gjort gældende, at det kriterium, som Retten anvendte med henblik på at fastslå, at en oplysning »vedrører emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 – dvs. at der findes en »tilstrækkelig direkte« forbindelse mellem de pågældende oplysninger og emissionerne til miljøet – ikke har noget retligt grundlag, og at kriteriets vage karakter skaber alvorlige problemer med hensyn til retssikkerheden, hvilket bekræftes af den måde, hvorpå Retten anvendte dette kriterium i den appellerede dom. I den appellerede doms præmis 71 fandt Retten nemlig, at analyseprofilen for de testede batcher – bortset fra strukturformlerne for urenhederne – udgjorde oplysninger, der i tilstrækkelig direkte grad vedrørte emissioner til miljøet. Denne angivelse er imidlertid ikke underbygget af nogen argumentation.
- 45 Greenpeace Nederland og PAN Europe har, støttet af Kongeriget Sverige, bestridt Kommissionens argumenter.
- 46 I denne forbindelse har de først og fremmest i det væsentlige gjort gældende, at idet udbredelsen af miljøoplysninger er hovedreglen, kan reglen i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 og Århuskonventionens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra d), hvorefter beskyttelsen af en bestemt fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser ikke kan være til hinder for, at »oplysninger om emissioner« gøres tilgængelige, ikke fortolkes indskrænkende.
- 47 Endvidere mener disse parter, at de vejledende retningslinjer for anvendelsen af Århuskonventionen ikke gør det muligt at anlægge den indskrænkende fortolkning af begrebet »emissioner til miljøet«, som Kommissionen anbefaler, eftersom disse retningslinjer alene henviser til den definition af »emission«, der er angivet i direktiv 96/61 som et eksempel. Der er under alle omstændigheder intet i konventionen, der kunne danne grundlag for en sådan fortolkning. Anvendelsesområdet for den nævnte konvention er nemlig ikke begrænset til de områder inden for miljøet, der vedrører industrianlæg, men finder udtrykkeligt og tydeligvis anvendelse på alle former for miljøområder og miljøoplysninger.
- 48 Endelig skal begrænsningen af begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« til faktiske emissioner ifølge Greenpeace Nederland og PAN Europe ligeledes forkastes. I denne forbindelse har de bl.a. gjort gældende, at de omtvistede oplysninger er nødvendige dels for at få kendskab til mængderne og kvaliteten af glyphosatudslip til miljøet såvel som mængden af de urenheder, der er udledt, dels for

at efterprøve om virkningerne af udslip af dette stof til miljøet som en bestanddel af et plantebeskyttelsesmiddel er blevet vurderet korrekt. Eftersom disse oplysninger udgør grundlaget for, at der kan gives tilladelse til, at glyphosat udledes i miljøet, vedrører de nævnte oplysninger »emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006. Følgelig er der ikke anledning til at begrænse begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« til oplysninger vedrørende emissioner, der rent faktisk er blevet udsat i miljøet i forbindelse med anvendelsen af det pågældende middel.

Domstolens bemærkninger

- 49 Med henblik på at tage stilling til det eneste appelanbringendes første led skal det for det første undersøges, hvorvidt begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 – således som Kommissionen har gjort gældende – skal fortolkes indskrænkende, for det andet, hvorvidt begrebet skal begrænses til oplysninger, der vedrører emissioner fra industrianlæg såsom fabrikker og kraftværker, for det tredje, hvorvidt det nævnte begreb alene dækker oplysninger, der omhandler faktiske emissioner til miljøet, og for det fjerde, hvorvidt Retten begik en retlig fejl ved at finde, at det er nok, at en oplysning for at være omfattet af begrebet »i tilstrækkelig direkte grad« vedrører emissioner til miljøet.
- Om den indskrænkende fortolkning af begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet«
- 50 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 skal fortolkes indskrænkende, er det ganske vist rigtigt, at der skal anlægges en fortolkning, der ikke tømmer anvendelsesområdet for artikel 339 TEUF og artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001 for ethvert indhold, for så vidt som disse bestemmelser beskytter en bestemt fysisk eller juridisk persons tavshedspligt og forretningsmæssige interesser. Den ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter, som er fastsat i forordningen, er – som Retten har fastslået i den appellerede doms præmis 29 – nemlig underlagt visse begrænsninger af hensyn til offentlige og private interesser, herunder beskyttelsen af en bestemt fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser.
- 51 Imidlertid kan begrebet – i modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende – ikke fortolkes indskrænkende.
- 52 I henhold til Domstolens faste retspraksis tilsigter forordning nr. 1049/2001, således som det anføres i fjerde betragtning til denne og i artikel 1, nemlig at give offentligheden den videst mulige ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter (jf. bl.a. dom af 21.9.2010, Sverige m.fl. mod API og Kommissionen, C-514/07 P, C-528/07 P og C-532/07 P, EU:C:2010:541, præmis 69, og af 17.10.2013, Rådet mod Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, præmis 28). Tilsvarende har forordning nr. 1367/2006, som dennes artikel 1 fastsætter, til formål at sikre, at miljøoplysninger, der er i Unionsinstitutioners eller -organers besiddelse, i videst muligt omfang systematisk stilles til rådighed for og formidles til offentligheden.
- 53 Således er det alene i det omfang disse undtagelser afviger fra princippet om offentlighedens videst mulige adgang til aktindsigt i dokumenterne ved begrænse denne adgang, at undtagelser fra dette princip – bl.a. dem der er fastsat i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 – i henhold til Domstolens faste retspraksis, skal fortolkes og anvendes strengt (jf. i denne retning dom af 21.9.2010, Sverige m.fl. mod API og Kommissionen, C-514/07 P, C-528/07 P og C-532/07 P, EU:C:2010:541, præmis 73, og af 17.10.2013, Rådet mod Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, præmis 30). Nødvendigheden af en sådan indskrænkende fortolkning bekræftes i øvrigt af 15. betragtning til forordning nr. 1367/2006.

- 54 Til gengæld er det – som bl.a. CLI har understreget – rigtigt, at artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 ved at skabe en retlig formodning om, at udbredelsen af »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet«, med undtagelse af oplysninger, der omhandler undersøgelser, anses for at udgøre en offentlig interesse, der er mere tungtvejende end interessen vedrørende beskyttelsen af en bestemt fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, således at de nævnte forretningsmæssige interesser ikke kan være til hinder for udbredelsen af disse oplysninger, afviger fra reglen om en interesseafvejning i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001. Imidlertid muliggør den nævnte artikel 6, stk. 1, første punktum, herigennem den praktiske gennemførelse af princippet om offentlighedens videst mulige adgang til aktindsigt i oplysninger, der er i EU-institutioners eller -organers besiddelse, således at en indskrænkende fortolkning af denne bestemmelse ikke kan være begrundet.
- 55 Under disse omstændigheder var det uden at begå en retlig fejl, at Retten i den appellerede doms præmis 49 og 53 undlod at anlægge en indskrænkende fortolkning af artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 og af begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet«.
- Om begrænsningen af begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« til emissioner fra industrianlæg
- 56 Hvad angår Kommissionens argument, hvorefter begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 skal begrænses til oplysninger vedrørende emissioner, der hidrører fra industrianlæg, såsom fabrikker og kraftværker, skal det indledningsvis bemærkes, at Retten – i modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende – udtrykkeligt forholdt sig til dette argument i den appellerede doms præmis 54-56, inden den forkastede det.
- 57 For så vidt angår spørgsmålet, om Rettens vurdering var korrekt, skal det ganske vist bemærkes, at de vejledende retningslinjer for anvendelsen af Århuskonventionen i versionen fra 2000 med henblik på at definere begrebet »emission« som omhandlet i konventionens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra d), foreslog en anvendelse af den definition af begrebet, der blev angivet i artikel 2, nr. 5), i direktiv 96/61, og retningslinjerne henviser nu i 2014-versionen heraf til definitionen i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2010/75, der gengiver definitionen i førstnævnte direktiv med en identisk ordlyd.
- 58 Imidlertid fremgår det i det væsentlige af disse direktiver, at der ved »emissioner« som omhandlet i disse direktiver forstås direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på visse industrianlæg, der defineres heri.
- 59 Som Retten med rette har anført i den appellerede doms præmis 55, følger det imidlertid af Domstolens faste retspraksis, at selv om retningslinjerne kan anses for et forklarende dokument, der i givet fald kan tages i betragtning, blandt andre relevante forhold, ved fortolkningen af Århuskonventionen, har udredningerne deri ikke nogen bindende virkning, og de har ikke den normative rækkevidde, der er knyttet til bestemmelserne i konventionen (jf. bl.a. dom af 19.12.2013, Fish Legal og Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 60 For det første er der imidlertid intet i forordning nr. 1367/2006, der gør det muligt at antage, at begrebet »emissioner til miljøet« som omhandlet i forordningens artikel 6, stk. 1, første punktum, bør begrænses til emissioner, der stammer fra visse industrianlæg, såsom fabrikker og kraftværker.
- 61 Denne begrænsning kan heller ikke udledes af Århuskonventionen, som der skal tages hensyn til ved fortolkningen af forordning nr. 1367/2006, eftersom denne forordning, som dens artikel 1 fastslår, har til formål at bidrage til opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til konventionen, idet den fastsætter regler for, hvordan den nævnte konventions bestemmelser skal anvendes på EU's institutioner og organer.

- 62 Tværtimod vil en sådan begrænsning, som Domstolen understregede i præmis 72 i dom af dags dato, Bayer CropScience og Stichting De Bijenstichting (C-442/14), være i strid med selve ordlyden af Århuskonventions artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra d). Denne bestemmelse fastsætter nemlig, at oplysninger om emissioner, der er relevante for beskyttelsen af miljøet, skal gøres tilgængelige. Imidlertid er oplysninger vedrørende emissioner fra andre kilder end industrianlæg såsom dem, der er et resultat af anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler på planter eller jorden, ligeså relevante for beskyttelsen af miljøet som oplysninger om emissioner, der stammer fra industrianlæg.
- 63 For det andet ville en begrænsning af begrebet »emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 til emissioner, der hidrører fra visse industrianlæg, såsom fabrikker og kraftværker, tilsidesætte denne forordnings formål om den videst mulige grad af offentliggørelse af miljøoplysninger (jf. analogt dom af dags dato, Bayer CropScience og Stichting De Bijenstichting, C-442/14, præmis 73).
- 64 I modsætning til, hvad Forbundsrepublikken Tyskland har gjort gældende, kan en sådan begrænsning for øvrigt ikke begrundes ud fra hensynet til at sikre EU-rettens ensartede anvendelse – nærmere bestemt imellem forordning nr. 1367/2006 og direktiv 96/61 og 2010/75. Begrænsningen af begrebet »emissioner« i de sidstnævnte direktiver til emissioner, der stammer fra visse industrianlæg, begrundes nemlig af selve formålet med de nævnte direktiver, der, som artikel 1 i direktiv 2010/75 angiver, netop er at fastsætte regler om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra industrielle aktiviteter. Derimod kan en sådan begrænsning ikke begrundes ud fra formålet med forordning nr. 1367/2006, der i henhold til dennes artikel 1 er at skabe en ramme for de regler, der finder anvendelse på miljøoplysninger i EU-institutioners eller -organers besiddelse. I øvrigt skal det understreges, at begrebet »emission« i henhold til EU-retten ikke er entydigt, men afhænger af det retsområde, der er tale om. Således er den definition af dette begreb, der angives i direktiv 96/61 og 2010/75, forskellig fra den, der bl.a. er fastlagt i artikel 2, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT 2004, L 143, s. 56), eller den, der fastsættes i artikel 3, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer (EUT 2001, L 309, s. 22).
- 65 Endelig skal det bemærkes, at der – i modsætning til, hvad bl.a. CLI, Cefic, ECPA og Forbundsrepublikken Tyskland har gjort gældende – heller ikke er grundlag for en sådan begrænsning i artikel 2, stk. 1, litra d), nr. ii), i forordning nr. 1367/2006.
- 66 Det er rigtigt, at denne bestemmelse, der opregner de faktorer, der kan henhøre under begrebet »miljøoplysninger«, ved første øjekast synes at sondre mellem begrebet »emissioner« og begreberne »udledninger« og »udslip« til miljøet, hvoraf det – ifølge CLI, Cefic, ECPA og Forbundsrepublikken Tyskland – følger, at begrebet »emissioner til miljøet« som omhandlet i forordningens artikel 6, stk. 1, første punktum, bør begrænses til emissioner, der stammer fra visse industrianlæg, og at andre udledninger og udslip til miljøet udelukkes.
- 67 Imidlertid synes denne sondring mellem begreberne »emissioner«, »udledninger« og »udslip« dels at være Århuskonventionen uvedkommende, idet denne i artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra d), begrænser sig til at fastsætte, at beskyttelsen af forretnings- og fabrikshemmeligheden ikke kan være til hinder for, at »oplysninger om emissioner, der er relevante for beskyttelsen af miljøet«, gøres tilgængelige (jf. dom af dags dato, Bayer CropScience og Stichting De Bijenstichting, C-442/14, præmis 62).
- 68 Dels har en sådan sondring ingen relevans med hensyn til det formål om offentliggørelse af miljøoplysninger, der forfølges med forordning nr. 1367/2006, og den ville være unaturlig. Desuden er begreberne i vidt omfang sammenfaldende, hvilket fremgår af brugen af udtrykket »andre udslip« i

denne forordnings artikel 2, stk. 1), litra d), nr. ii), hvoraf fremgår, at emissioner og udledninger ligeledes udgør udslip til miljøet (jf. analogt dom af dags dato, Bayer CropScience og Stichting De Bijenstichting, C-442/14, præmis 63 og 65).

69 Følgelig er det ikke med henblik på fortolkning af artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 nødvendigt at adskille begrebet »emissioner« fra begreberne »udledninger« og »udslip« til miljøet (jf. analogt dom af dags dato, Bayer CropScience og Stichting De Bijenstichting, C-442/14, præmis 67).

70 På baggrund af ovennævnte betragtninger begik Retten ikke en retlig fejl ved i den appellerede doms præmis 54-56 at finde, at begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« som omhandlet i bestemmelsen ikke er begrænset til oplysninger vedrørende emissioner, der stammer fra visse industrianlæg.

– Om begrænsningen af begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« til faktiske emissioner til miljøet

71 Hvad angår Kommissionens argument, hvorefter begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 alene omfatter oplysninger, der omhandler faktiske emissioner til miljøet, hvilket angiveligt ikke er tilfældet for så vidt angår de omtvistede oplysninger, skal det ganske vist bemærkes, at dette begreb, således som Kommissionen har gjort gældende, ikke omfatter oplysninger vedrørende hypotetiske emissioner.

72 Det fremgår nemlig i det væsentlige af forordningens artikel 1, stk. 1, litra b), sammenholdt med dennes artikel 2, nr. 1), litra d), at den nævnte forordning har til formål, at sikre retten til adgang til oplysninger om faktorer som f.eks. emissioner, der påvirker eller kan påvirke miljøelementer, herunder luft og atmosfære, vand og jord. Dette er imidlertid ikke tilfældet med emissioner, der udelukkende er hypotetiske (jf. analogt dom af dags dato, Bayer CropScience og Stichting De Bijenstichting, C-442/14, præmis 80).

73 Dog kan begrebet – i modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende – imidlertid ikke begrænses til alene at omfatte oplysninger vedrørende emissioner, der rent faktisk er blevet udsat i miljøet i forbindelse med anvendelsen af det pågældende plantebeskyttelsesmiddel eller aktivstof på planter eller jorden, i hvilken forbindelse disse emissioner bl.a. afhænger af, hvor store mængder af produktet, der reelt anvendes af landmændene, såvel som af den nøjagtige sammensætning af det endelige markedsførte produkt.

74 På det grundlag henhører oplysninger om forudsigelige emissioner af det pågældende plantebeskyttelsesmiddel eller aktivstof til miljøet i forbindelse med normal eller realistisk brug af midlet eller stoffet ligeledes under det nævnte begreb, svarende til den brug, hvortil markedsføringsgodkendelsen af det omhandlede middel eller stof er udstedt, og som gælder i det område, hvor midlet eller stoffet skal bruges (jf. analogt dom af dags dato, Bayer CropScience og Stichting De Bijenstichting, C-442/14, præmis 78 og 79).

75 Selv om markedsføring af et produkt eller et stof nemlig generelt ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at antage, at dette produkt eller stof nødvendigvis vil blive udledt i miljøet, og at oplysningerne om det vedrører »emissioner til miljøet«, forholder det sig anderledes for så vidt angår et produkt såsom et plantebeskyttelsesmiddel og de stoffer, som dette middel indeholder, der inden for rammerne af almindelig brug er bestemt til at frisættes i miljøet som følge af selve deres funktion. I dette tilfælde er de forudsigelige emissioner i forbindelse med normal eller realistisk brug af det pågældende produkt eller de stoffer, som det indeholder, til miljøet ikke hypotetiske og henhører under begrebet

»emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 (jf. analogt dom af dags dato, Bayer CropScience og Stichting De Bijenstichting, C-442/14, præmis 78 og 79).

76 Følgelig er det med urette, at Kommissionen har gjort gældende, at Retten ved at finde, at det omtvistede dokument indeholdt »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet«, begik en retlig fejl, med den begrundelse, at dokumentet ikke indeholdt oplysninger om arten og mængden af de emissioner, der rent faktisk blev udledt i miljøet i forbindelse med anvendelsen af det pågældende produkt.

– Om kriteriet, hvorefter der skal foreligge en tilstrækkelig direkte forbindelse mellem oplysningerne og emissionerne til miljøet

77 Til sidst skal det fastslås, hvorvidt Retten i den appellerede doms præmis 53 med føje kunne finde, at det er tilstrækkeligt, at en oplysning for at henhøre under artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 »på en tilstrækkelig direkte måde« vedrører emissioner til miljøet, eller om et sådant kriterium, hvorefter der skal foreligge en tilstrækkelig direkte forbindelse mellem de pågældende oplysninger og emissionerne, som Kommissionen har gjort gældende, skal forkastes, for så vidt som det ikke har noget retligt grundlag.

78 I denne henseende fremgår det af ordlyden af artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006, at bestemmelsen omhandler oplysninger, der »vedrører emissioner til miljøet« – dvs. oplysninger, der omfatter eller vedrører sådanne emissioner, og ikke oplysninger, der har en direkte eller indirekte forbindelse med emissioner til miljøet. Denne fortolkning bekræftes af Århuskonventionens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra d), der henviser til »oplysninger om emissioner«.

79 Hvad angår det formål, som artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006 forfølger om at sikre en principiel adgang til »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet«, skal dette begreb forstås på den måde, at det bl.a. omfatter oplysninger, der gør det muligt for offentligheden at få kendskab til, hvad der rent faktisk udledes til miljøet, eller det, der forudsigeligt vil blive udledt i forbindelse med normal eller realistisk brug af det pågældende produkt eller stof, svarende til den brug, hvortil markedsføringsgodkendelsen af produktet eller stoffet er udstedt, og som gælder i det område, hvor det nævnte produkt eller stof skal bruges. Således skal det nævnte begreb fortolkes således, at det bl.a. dækker angivelser vedrørende det nævnte produkts eller stofs art, sammensætning, mængde samt tidspunktet og stedet for de faktiske eller forudsigelige emissioner under sådanne forhold.

80 Oplysninger, der gør det muligt for offentligheden at kontrollere, om den vurdering af faktiske og forudsigelige emissioner, på grundlag af hvilken den kompetente myndighed har godkendt det pågældende produkt eller stof, er korrekt, såvel som oplysninger vedrørende disse emissioners påvirkning af miljøet, skal ligeledes inkluderes i begrebet om »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet«. Det følger nemlig i det væsentlige af anden betragtning til forordning nr. 1367/2006, at den adgang til miljøoplysninger, der sikres ved denne forordning, bl.a. tilsigter, at fremme en mere effektiv inddragelse af offentligheden i beslutningsprocessen for derved at fremme de kompetente organers ansvarlighed i beslutningsprocessen og bidrage til offentlighedens bevidsthed om og støtte til de afgørelser, der vedtages. Imidlertid skal offentligheden med henblik på at kunne sikre, at de beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder på miljøområdet, er velbegrundede, og for at kunne deltage effektivt i beslutningsprocessen på miljøområdet have adgang til oplysninger, der gør det muligt for denne at kontrollere, om emissionerne er blevet vurderet korrekt, og skal sættes i stand til i rimeligt omfang at forstå den måde, hvorpå miljøet risikerer at blive påvirket af de nævnte emissioner.

- 81 Derimod kan begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet«, selv om der, således som anført i denne doms præmis 55, ikke er grundlag for en indskrænkende fortolkning heraf, imidlertid ikke omfatte enhver oplysning, som på en eller anden måde har en – selv direkte – forbindelse med emissioner til miljøet. Såfremt det nævnte begreb blev fortolket således, at det omfattede sådanne oplysninger, ville det nemlig stort set udhule begrebet »miljøoplysninger« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d), i forordning nr. 1367/2006. En sådan fortolkning ville således fratage den i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001 fastsatte mulighed, som institutionerne har for at nægte at offentliggøre miljøoplysninger – bl.a. med den begrundelse, at en sådan udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af en bestemt fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser og kunne bringe den ligevægt, som EU-lovgiver har haft til hensigt at tilvejebringe mellem gennemsigtighedsformålet og beskyttelsen af disse interesser, i fare – enhver effektiv virkning. Den ville ligeledes udgøre et uforholdsmæssigt indgreb i den beskyttelse af erhvervsmæssige hemmeligheder, der sikres i artikel 339 TEUF.
- 82 Det følger af det ovenstående, at Retten ved i den appellerede doms præmis 53 at fastslå, at det, for at en oplysning henhører under begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006, er tilstrækkeligt, at denne »på en tilstrækkelig direkte måde« vedrører emissioner til miljøet, behæftede den appellerede dom med en retlig fejl.
- 83 Følgelig skal den appellerede dom ophæves, idet der må gives medhold i det eneste appelanbringendes første led, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de øvrige led af det eneste appelanbringende.

Følgerne af ophævelsen af den appellerede dom

- 84 I henhold til artikel 61, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, hvis den ophæver den af Retten truffene afgørelse, enten hjemvise den til Retten til afgørelse eller selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse.
- 85 I den foreliggende sag kræver afgørelsen af retstvisten en ny bedømmelse af de faktiske omstændigheder, hvilket det tilkommer Retten at foretage i lyset af de i denne doms præmis 78-80 anførte betragtninger efter at have givet parterne mulighed for at udtale sig. Såfremt Retten efter denne bedømmelse finder, at de omtvistede oplysninger ikke henhører under begrebet »[oplysninger, der] vedrører emissioner til miljøet« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 1367/2006, vil det påhvile denne at tage stilling til det første og det tredje anbringende, som Greenpeace Nederland og PAN Europe har gjort gældende i forbindelse med deres annulationssøgsmål.
- 86 Under disse omstændigheder er tvisten ikke moden til påkendelse, og sagen bør derfor hjemvises til Retten.

Sagens omkostninger

- 87 Da sagen hjemvises til Retten, bør afgørelsen om appsagens omkostninger udsættes.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Femte Afdeling):

- 1) **Den Europæiske Unions Rets dom af 8. oktober 2013, Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen (T-545/11, EU:T:2013:523), ophæves.**
- 2) **Sag T-545/11 hjemvises til Retten.**

3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Underskrifter